

[Haunstrup-Clemmensen.]

stændighed, at valget blev udskrevet, der afbrød de forhandlinger, der var i gang i udvalget for forretningsordenen. Det konservative folkeparti vil tage initiativ til, at sagen på ny tages op i udvalget for forretningsordenen, og jeg ville meget bede finansministeren om at tilkendegive en positiv vilje til samarbejde på dette område for at få løst denne opgave. Det var landets statsminister, der i sin regerings åbningstale den 19. december netop gjorde nogle bemærkninger om folketingets indflydelse, om, at vi er 179 med det fælles ansvar og de fælles muligheder. Var det så ikke også et område, hvor man kunne lade handling følge ord? Det er i hvert fald vor opfattelse.

Ib Larsen (CD):

På mit partis vegne vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med, at forslagene nu overgives til behandling i politisk-økonomisk udvalg. Her forventer vi, at man vil se alvorligt på det af centrum-demokraterne stillede forslag om en forhøjelse af momsen fra 15 til 20 pct. Vi mener, at den er nødvendig, hvis man ønsker en nedsættelse af de direkte skatter.

Ligeledes forventer vi, at man vil se på forslaget om nedsættelse af et universitetsråd til at koordinere og rationalisere uddannelserne og læreanstalterne.

Poul Dam (SF):

Hr. Heinesen fremsatte en række bemærkninger til finansministeren om forholdet mellem skattelettelser og besparelser og al den slags, og dem kan jeg ganske henholde mig til og skal lade være med at gentage noget på dette område.

Jeg er ked af, at finansministeren, så vidt jeg bemærkede det, ikke sagde noget om administrationsudgifterne. Jeg stillede det konkrete spørgsmål, om man havde gjort sig nogle overvejelser over, hvad det egentlig kostede i forøget administration at lave disse spareplaner. Det tror jeg nok er noget man skal tage alvorligt også i fremtiden, for

dette bliver næppe den sidste spareplan. Det ville være et meget mærkeligt samfund, vi så var kommet ind i.

Det kunne måske ved samme lejlighed være en god idé at gøre noget mere ved administrationen, som jeg også nævnte i mit første indlæg. Der er — det ved alle der har at gøre med en eller anden del af administrationen — meget dobbeltadministration, meget overflødig administration, meget, som bare kører videre af rutine, og som man med fordel ville kunne skære væk.

Jeg synes også, at der kunne være grund til at sige noget mere om de langsigtede besparelsesplaner. Jeg forlanger ikke, at der skal foreligge en sådan plan i dag, men jeg tror, det er ganske overordentlig vigtigt, at vi meget hurtigt kommer i gang med dette langsigtede arbejde. Vi er nogle i folketinget, der har lidt erfaring fra tidligere drøftelser om disse ting. Vi ved, at det er besværligt. Det kræver et ganske betydeligt arbejde, for at det hele ikke kuldsejler undervejs, men vi ved, at det er nødvendigt. Vi må have de langsigtede besparelser, de langsigtede omlægninger, omprioriteringer, på en lang række områder, og jeg vil her understrege, at det ikke alene drejer sig om kroner og øre, men at det i meget høj grad drejer sig om ressourcerne, i hvilken grad det offentlige skal anvende samfundets ressourcer.

Det, der er det store problem i denne sammenhæng, er noget, som jeg har haft lejlighed til at fremføre ved tidligere finanslovdebatter, nemlig at de offentlige udgifter er ganske overordentlig stive. Der er en meget stiv struktur i dem, og det vil også sige, at vi i hele samfundsøkonomien har de offentlige udgifter liggende som en stor, meget vanskeligt flyttelig blok. Det bliver ganske særlig pinligt, når man står i et vanskeligt overskueligt konjunkturforløb, som vi gør i den kommende tid. Vi fik i går fra det økonomiske sekretariat en konjunkturbedømmelse, som er helt frisk, og hvori man understreger, at problemstillingen for 1974 er overor-